

Το 30ό Συνέδριο της ΠΟΕΜ, ένα Συνέδριο - παρωδία, διεξάγεται ένα χρόνο μετά την ανάδειξη στην εξουσία της ΝΔ, η οποία από τις πρώτες μέρες της διακυβέρνησής της έδειξε το πως θα κινηθεί σε σχέση με τον κόσμο της δουλειάς, καθώς ευθυγραμμίστηκε πλήρως με τις επιδιώξεις του κεφαλαίου, του ΣΕΒ, της Ε.Ε. και της εργοδοσίας.

Ο δρόμος για την επίθεση κατά των εργασιακών μας δικαιωμάτων ήταν ήδη στρωμένος από την προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος βάζει πλάτη στην ασκούμενη κυβερνητική πολιτική και ιδιαίτερα στη δύσκολη περίοδο της αυστηρής καραντίνας, τηρώντας αφωνία, αφού δεν έχει τίποτε να αντιπαραβάλλει, καθώς υπηρετεί την ίδια ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Η κυβέρνηση της ΝΔ ως συνέχεια των μνημονιακών κυβερνήσεων (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ΣΥΡΙΖΑ), με μια σειρά αντεργατικών νόμων, όπως ο «αναπτυξιακός» νόμος και οι ΠΝΠ στη διάρκεια της καραντίνας, ξηλώνει εργατικά και ασφαλιστικά δικαιώματα, φακελώνει Συνδικάτα και εργαζομένους και τώρα ετοιμάζεται να βάλει μπλόκο στις διαδηλώσεις με το χουντικής εμπνεύσεως νομοσχέδιο για τις δημόσιες συναθροίσεις. Την ίδια ώρα, απλόχερα γίνεται χαλί να την πατήσουν οι βιομήχανοι, οι τράπεζες και τα funds, στα οποία ξεπουλά όχι μόνο τη δημόσια περιουσία αλλά και τη λαϊκή κατοικία και περιουσία.

Η πανδημία του κορωνοϊού ανέδειξε το έωλο της «βαριάς βιομηχανίας του τουρισμού» στη χώρα μας, την ώρα που η πραγματικά βαριά βιομηχανία, οι επιχειρήσεις της και οι εργαζόμενοί της, όπως η ΕΑΒ, τα ΕΑΣ, η ΕΛΒΟ, τα Ναυπηγεία, η ΛΑΡΚΟ, με χειρουργική ακρίβεια απαξιώνονται και δίδονται στους ιδιώτες αντί πινακίου φακής. Δεν μπορούμε, για παράδειγμα, να μην αναφερθούμε στη ΛΑΡΚΟ, αλλά και σε άλλες βιομηχανίες που τις οδηγούν στην απαξίωσή της και στο κλείσιμο, με «ειδική εκκαθάριση», για... παράνομες κρατικές επιδοτήσεις, κατ' εντολή της Ε.Ε., την ώρα που στη Γερμανία δίνονται κρατικές ενισχύσεις, ύψους 9 δισεκατομμυρίων ευρώ, για τη διάσωση της Lufthansa!!.

Η εργοδοσία στον κλάδο, μας μιλάει για κρίση και μας καλεί να την «μοιραστούμε». Όμως ο κλάδος του μετάλλου κάθε άλλο παρά κρίση περνάει!! 173 βιομηχανικές επιχειρήσεις μεταλλικών προϊόντων είχαν συνολικό τζίρο 4,78 δισεκατομμύρια ευρώ ενώ τα συνολικά τους κέρδη ανήλθαν σε 175 εκατ. ευρώ. Και όμως η εργοδοσία ξεσαλώνει αξιοποιώντας την κυβερνητική πολιτική. Οι διαθεσιμότητες, οι απολύσεις, οι μειώσεις μισθών, η εκ περιτροπής εργασία σαρώνουν τις εργασιακές σχέσεις.

Σε αυτήν την αντεργατική καταιγίδα, η Εργατική Τάξη της χώρας μας καλείται να αντιπαρατεθεί, έχοντας συνδικαλιστικές ηγεσίες, όπως αυτές της ΓΣΕΕ και της ΠΟΕΜ, μόνιμα σε κατάσταση καραντίνας

και πλήρως παραδομένες στους ταξικούς αντιπάλους. Έχουν ξεπουλήσει εδώ και καιρό τους εργαζομένους και ενδιαφέρονται μόνον για την επιβίωσή τους, μέσα από Σωματεία - μαϊμού, «βιομηχανία παραγωγής αντιπροσώπων» και Συνέδρια - παρωδία.

Πού ήταν όλοι αυτοί οι «αρχηγοί» όταν, για παράδειγμα, το Σωματείο ΣΙΔΕΝΟΡ ξεκίνησε έναν εμβληματικό και παραδειγματικό αγώνα για την υπογραφή της ΣΣΕ, με ανάκτηση απωλειών; Πού ήταν στις περιπτώσεις της FRIGOGLASS, των Ναυπηγείων, των συναδέλφων στη Χαλυβουργική, των ΕΑΣ και της ΛΑΡΚΟ; Πού ήταν και που είναι η παρέμβασή τους για την ΕΛΒΟ, μια από τις μεγαλύτερες αμυντικές βιομηχανίες, που μεθοδευμένα οδηγήθηκε στην απαξίωση και τώρα στο ξεπούλημά της; Πού ήταν όλα αυτά τα χρόνια της κρίσης που ο κλάδος μας χτυπήθηκε με κλείσιμο εργοστασίων, αφήνοντας τον κόσμο απλήρωτο και άνεργο; Πού ήταν όταν σφαγιάστηκαν τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα με τον αντιασφαλιστικό νόμο Κατρούγκαλου και προσφάτως με τη συνέχειά του τον αντιασφαλιστικό νόμο Βρούτση; Πού ήταν όταν χτυπιόταν το δικαίωμα στην απεργία και πού είναι τώρα που ετοιμάζουν το μπλόκο στις διαδηλώσεις;

Οι ερωτήσεις είναι ρητορικές, διότι όλοι ξέρουμε ότι έλαμψαν διά της απουσίας τους από τους αγώνες των εργαζομένων για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για να μην γίνουν απολύσεις, για να υπογραφούν και να εφαρμοστούν ΣΣΕ. Ακόμα και οι περιφερειακές συσκέψεις που αποφασίστηκαν να γίνουν για να οργανώσουμε καλύτερα τον αγώνα μας για καλύτερες συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας, για καλύτερους μισθούς, αυτές ουσιαστικά υπονομεύθηκαν από την πλειοψηφία της ΠΟΕΜ (ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ), ενώ θυμήθηκαν, πέρυσι, μια εβδομάδα πριν από τις εθνικές εκλογές, με κλειστή Βουλή, να σηκώσουν το «λάβαρα της επανάστασης».

Ως ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ έχουμε επισημάνει και προτείνει πολλές φορές πως το ζητούμενο για εμάς θα πρέπει να είναι η οργάνωση στους χώρους δουλειάς, η διαρκής ενημέρωση για τα προβλήματα του κλάδου, με στόχο τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, που θα πρέπει να έχουν μια κλιμάκωση, ως απάντηση στις καταστροφικές πολιτικές των μνημονιακών κυβερνήσεων, του κεφαλαίου και της Ε.Ε., όχι μόνο για τον κλάδο μας αλλά για όλη την εργατική τάξη.

Πρέπει να είναι ξεκάθαρο προ όλους μας ότι οι δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΑΓ.ΕΝ.ΚΙ, ούτε θέλουν αλλά ούτε μπορούν να οργανώσουν τον αγώνα από τα κάτω, την αντεπίθεση των εργαζομένων ενάντια στην κρατική και εργοδοτική αυθαιρεσία. Άλλωστε, μην ξεχνιόμαστε, είναι οι παρατάξεις που υπηρετούν πιστά όλες αυτές τις κυβερνήσεις, οι οποίες φέρουν την απόλυτη ευθύνη για την άγρια εκμετάλλευση της εργατικής τάξης νομοθετώντας την αφαίρεση δικαιωμάτων του συνόλου των εργαζομένων, τις ιδιωτικοποιήσεις, το κλείσιμο εργοστασίων και την αποβιομηχάνιση της Ελλάδας, Μόνο με συντονισμένες δράσεις όλων των ταξικών δυνάμεων, χωρίς αποκλεισμούς και ηγεμονικές αντιλήψεις στους χώρους δουλειάς και στα σωματεία με κοινό γνώμονα να μπορέσουμε να ανατρέψουμε την υπάρχουσα αντεργατική πολιτική.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΓΙΝΟΥΜΕ ΔΟΥΛΟΙ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΑ, ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- Κατάργηση όλων των μνημονίων, και των εφαρμοστικών νόμων, καθώς και των ΠΝΠ που ψηφίστηκαν στην περίοδο της αυστηρής καραντίνας. επαναφορά και υπογραφή ΣΣΕ με αξιοπρεπείς μισθούς, κατάργηση ελαστικών μορφών εργασίας, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, κατάργηση των δουλεμπορικών γραφείων.
- Να παραμείνουν υπό δημόσιο αλλά και εργατικό έλεγχο οι Επιχειρήσεις Στρατηγικής Σημασίας, οι Αμυντικές Βιομηχανίες, τα Ναυπηγεία, ο Ορυκτός Πλούτος της χώρας, η Ενέργεια, το Νερό προς όφελος της κοινωνίας. Επανεθνικοποίηση όλων των επιχειρήσεων που ξεπουλήθηκαν στους ιδιώτες (ΟΤΕ, Αεροδρόμια, Λιμάνια κ.λπ.). Δημόσιες επενδύσεις για τη δημιουργία νέων μόνιμων θέσεων εργασίας.
- Απειθαρχία και ρήξη με τις επιλογές, τις ντιρεκτίβες και τις αποφάσεις της ΕΕ.
- Εξάλειψη της ανεργίας, με μείωση ωρών εργασίας και μείωση των ορίων συνταξιοδότησης.

• Δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες παλεύοντας ενάντια στο φασισμό, το ρατσισμό και την κρατική καταστολή.

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ παραμένει στην πρώτη γραμμή του αγώνα και παλεύει για ταξικά συνδικάτα κι όχι για συνδικάτα της εργοδοσίας.

Στο 30ό Συνέδριο της ΠΟΕΜ

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ - ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ